

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

5 Non est stringendus anathemate, qui nequit esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

QVÆSTIO V.
Equinta verò questione in concilio Carthagenensi a III. c.7. sic invenitur definitum.
C. I. ¶ Non est ad communionem suspendendus, qui die statuta ad causam venire non potuit.

Quisquis b. Episcoporum accusatur ad Primatem provincie ipsius causam deferat accusator. Nec à communionem suspendatur, cui crimen intenditur, nisi ad causam suam dicendam, i. electorum iudicium, die statuta, literis evocatus minime occurrerit, hoc est, intra spatium mensis ex ea die, qua eum literas accepisse constiterit. Quòd si e aliquas veras necessitatis causas probaverit, quibus eum occurrere non potuisse manifestum sit, causa sua dicenda intra alterum mensem integram habeat facultatem. Verum tardius post mensem secundum non communicet, donec purgetur. Sin autem nec ad concilium universale 2. occurrere voluerit, ut vel ibi causa ejus terminetur, ipse in se damnationis suae sententiam dixisse iudicetur. Tempore sane, quo non communicat, nec 3. in sua ecclesia, vel parochia communicet. Accusator autem ejus, si nunquam diebus causam dicendam defuerit, à communionem non removeatur. Si verò aliquando defuerit subtrahens se, restituito in communionem Episcopo, removeatur à communionem accusator: ita tamen, ut nec ipsi adimatur facultas causam peragendam, si se ad diem occurrere non noverit, d. sed non potuisse probaverit.

- 1. ¶ Electorum iudicium] Ista dua voces absunt ab editione Coloniensi conciliorum in quatuor tomis.
- 2. ¶ Universale] In concilio ipso additur, anniversarium, quod in Africano concilio c. 62. ostenditur de universali concilio Africe esse intelligendum.
- 3. ¶ Nec in sua ecclesia] Sic in ceteris conciliorum editionibus, & codice canonum, & apud ceteros collectores. Sed in editione quatuor tomorum est, nec in sua plebecommunicet. Graeci, c. 19. legitur, μηδ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ, μηδ ἐν παροικίᾳ κοινῶν ἡ. id est, neque in propria ecclesia, nec in parochia communicabit.

QVÆSTIO VI.
Sexta verò questio eodem septimo capitulo concilii Carthagenensis III. terminatur, in quo sequitur.
C. I. ¶ In civili, & proprio duntaxat negotio ad arguendum admittitur, qui in Episcopis accusatione culpabili invenitur.

Illud e verò placuit, ut cum agere coeperit in Episcoporum iudicio, si fuerit accusatoris persona culpabilis, ad arguendum f non admittatur, nisi proprias causas, non tamen ecclesiasticas, vel i criminales asserere g. voluerit.

- 1. ¶ Vel criminales] Absent hoc à concilio, & ceteris collectoribus, sed retentum est ob causam, & reperitur in c. si accusatorum.
- C. II. ¶ Propriam causam agere valet, cui accusare non licet.

Item ex concilio Carthagenensi 7. c. prope fidem.
Omibus, h quibus accusatio denegatur, in causis propriis accusandi licentia non est deneganda.

a. Et Felix Episcopus ad Episcopos Gallie. b. Ansel. 13. c. 122. Burch. 1. c. 160. Ivo p. 5. c. 270. Pamm. 1. 4. c. 106. c. inf. 5. 9. 3. f. a. 9. 2. d. al. voluisse. e. Anselm. 13. c. 122. Burch. ibidem. Ivo ibidem. Pamm. ibidem. f. ad accusandum, vel agendum. g. al. dicere. h. Ivo part. 16. c. 64.

C. III. ¶ In accusatione Episcoporum defensor civiliter tantum experiri poterit.

Item Felix Papa omnibus Episcopis per Gallie provincias constituitur, epistola secunda.
Si a. accusatorum persona in iudicio Episcoporum culpabiles apparuerint, ad arguendum non admittantur, nisi proprias causas assererent, non tamen criminales, vel ecclesiasticas voluerint.

C. IV. ¶ De eodem.
Item Hadrianus Papa in capitulo, c. 3.
Quòd si accusatorum persona in iudicio Episcoporum culpabiles apparuerint, ad arguendum non admittantur, nisi proprias causas habuerint, non tamen criminales, vel ecclesiasticas.

CAUSA V.

N infamiam cuiusdam Episcopi chartula auctoris occulte confertur: tandem accusator in publicum. Episcopus autem senes literas eius, causa sua die statuta adesse non volens, procuratorem iudicis se presentavit, absq. synodali auctoritate damnatur. Demum iudicio per appellatorem remota de accusatori inimicitia Episcopus conquiritur: tandem in publico probatione defuit accusator.

- 1. Primo queritur, qua pena sit feriendus, qui in publico bellum clanculo scribens, probare nescio quid mandavit.
- 2. Secundo, quomodo sit vocandus ad causam, anque sententiam damnationis acceptat. b.
- 3. Tertio, an per procuratorem causam suam agere valet, quo scriptum causa adesse non potest.
- 4. Quarto, an absq. synodali auctoritate sit damnandus.
- 5. Quinto, an idem aliquis habendus sit inimicus, qui verum tenet indicat.
- 6. Sexto, quomodo sit plerendum, qui, quid intulit, probare valet.

QVÆSTIO VII.
Prima questione Hadrianus Papa scribit in epistola, c. cap. 49. al. 30. dicens:

C. I. ¶ Flagellatur, qui scripta in alterius favorem neglexerit probare.

Qui d. in alterius famam publice i. scripturam, & verba commeliosa confinxerit, & reperitur: sed non probaverit, flagellatur: & qui ea prius intrompumpat, si non vult auctoris facti causam intromittere.
1. ¶ Publicè] Hadrianus, Capitulare Caroli, & Ivo ibidem in publico.

C. II. ¶ De eodem.
Item Gregorius 1. epist. 39. f. 6. c. 170.

Quidam e maligni spiritus consilio repletus, contra Castorum Notarium, ac responsum nocturno silentio in publico i civitatis loco contestationem posuit in ejus crimine loquentem, imbutaque eorum de faciendâ pace callide contradicentem. Et qui quisquis veraciter loquitur, semetipsum innoxium non debet formidare, oportet, ut publicè exeat, & quocumque in contestatione sua loqui presumpserit, edendat. Quòd si non exierit, neque publicè confessus fuerit, quisquis ille sit, qui hoc agere presumpserit, vel consensum in tanta iniquitatis consilio præbuit, ex Dei, & Domini nostri IESU CHRISTI spiritu definnimus, ut sancti ejus corporis ac sanguinis participatione privatus sit. Si verò, quia laet, & quoniam necessitas teneri ad disciplinam f non valet, si tanti mali conficius, etiam prohibitus, corpus ac sanguinem Domini percipere

a. 3. q. 10. c. fin. Ivo p. 6. c. 418. b. al. excipiat. c. Cap. 1. 7. c. 361. d. Ansel. 3. c. 122. Ivo p. 4. c. 106. & p. 16. c. 137. Ivo p. 6. c. 321. f. al. disciplina. orig.